

מאנו וידראר וחבריו בתל-אביב
700 דולר לחודש

סוכנות נסיעות בשם וי-אייפי הייתה האחראית לאירגון מקומות-הלינה, ואף שילמה עבור היומיים הראשונים של שהייתם במלון. בככל לא היו לי ספקות לגבי הקבוצה. סיפר מנהל-המלון. "הת-ייחסנו אליהם כמו אל כל קבוצת תיירים רגילה. ראש-הקבוצה, בחור בשם בגה, היה אתי בקשר ואיתו הסדרתי את כל העניינים. לפני חודש בערך פנה אלי בגה ובי-קש להישאר עוד תקופה מסויימת במלון. "הבחור הבטיח לסדר את כל ענייני התשלום ביום העזיבה. לא (המשך בעמוד 38)

מנהל המלון, בני אבישר, הס-תובב ביניהם חסרי-אונים. "מה אני יכול לעשות?" שאל. "אני כבר מתזיק אותם חודש במלון מבלי שישלמו, מאכיל אותם ומש-תדל לעזור להם. אבל לכל דבר יש גבול". תחילתו של הסיפור ב-21 בספ-טמבר, קבוצה של 70 אזרחים-הודים, שהגיעו לארץ ממצרים, טענו שהם חקלאים שבאו ללמוד חקלאות בישראל. חודש אחר-כך הגיעה לארץ קבוצה שנייה, שמנ-תה 47 איש, אף הם הודים שה-גיעו ממצרים, והצטרפו לחבריהם ששכנו במלון אמבסדור.

הודים

מישלוח הודים

הודים שהגיעו לארץ כדי להתפרנס,

מצאו עצמם חסרי-כסף

עשרות הודים הציפו את חדר-ההמתנה של מלון אמבסדור בתל-אביב. "לאן נלך?" יבב אחד מהם, והאחרים מיהרו לנחם אותו. "אין לנו כסף לקנות אפילו לחם", הו-סיף אחר. הם הצטרפו וניסו לנ-חם זה את זה.

איים לפרס, שיכול היה לטעון כי דעתו נתקבלה. תמכה במאמץ המישלחת המצ-רית, שרצתה להיעזר בישראלים כדי להתקבל לאינטרנציונל. בוט-רוט בוטרוס-ע'אלי, שהופיע הפעם בשם מיפלגת-השילטון המצרית, שאינה מוגדרת כסוציאליסטית, תמך במאמץ פרס - הן כדי להתקבל לאינטרנציונל, הן כדי לעזור לפרס להגיע לשילטון. אחר-רי שהמצרים התייחסו סופית מ-מנחם בגין, והו עתה יעד מצרי ברור.

גם קרייסקי תמך בהצעה. אך ברומנית העניק את תמיכתו גם ליוזמה של המישלחות מספרד ומאיטליה, שהגישו הצעה שנייה, אשר קראה לישראל לנהל משא-ומתן עם אש"ף. קרייסקי טען, בצדק, כי אין סתירה בין שתי ההצעות: גם ירדן וגם אש"ף צריכים להצטרף למשא-ומתן.

לחיוק טענתו הביא קרייסקי עימו את אחד ממנהיגי מחנה-השלום באש"ף ובפת"ח, עיצאם סרטאזוי רבי-הפעלים. אולם מול האולטימטום של פרס, שראה ב-הצעה זו חבלה בסיכויי ההיבחר בישראל, נדחתה ההצעה הנוגדת. הסוס הנבחר. להחלטה שהת-קבלה אין ערך כשלעצמה. אך טמונה בה החלטה אחרת, מעשית הרבה יותר: מנוי וגמור עם רא-שי האינטרנציונל וביכללם קרייסקי, לעזור למיפלגת-העבודה לה-זור לשילטון בישראל, על כל סוס שהיא תבחר בו. כיום נקרא הסוס הזה, "אופציה ירדנית".

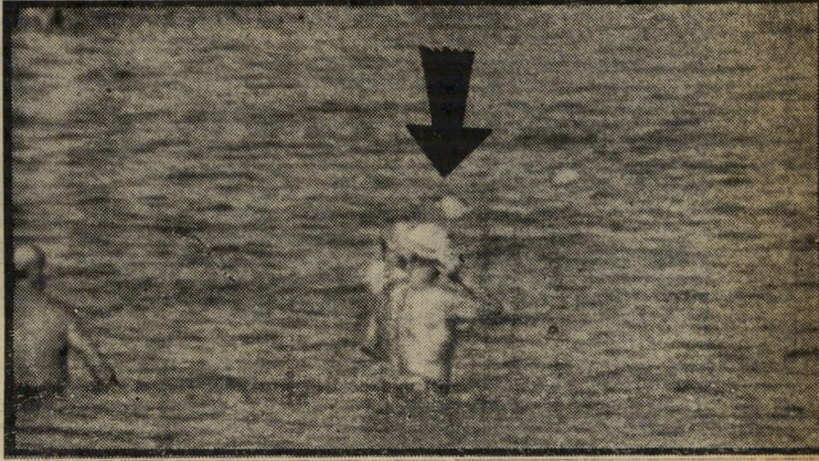
ותי-הכוח האלה כדי להשיג הי-ג פוליטי מפקפק למדי: להכ-יח את האינטרנציונל לקבל הח-טה אשר יכלה להתפרש כתמי-ה ב"אופציה הירדנית" שלו, בה הוא קשר את כל יוקרתו אישית.

אין באינטרנציונל אף מדינאי ציני אחד המתייחס ברצינות ל-יסמה זו. עצם הצגתה כפורום גובל בגיחוך, שהרי האינטרנצ-יונל הוא אנטי-מלוכני, ותמיכתו דיקטטורה של מלך בארץ מיד-רית דומה להלצה.

יתר על כן, האנשים המפוכחים באינטרנציונל, כמו וילי בראנד-ברנו קרייסקי, שהפכו מומחים ענייני המרחב, יודעים כי אין ל ממש בסיסמה. פשוט לא יתכן סכם בין ישראל, בהנהגת פרס, בין המלך חוסיין, מאחר שפרס ינו מסוגל להציע לחוסיין את מינימום הדרוש לו: החזרת יר-לים המיורחית ונסיגה לגבולות 4-ביוני 1967.

סאדאת למען פרס. אולם ול האיום של מיפלגת-העבודה ישראלית לגרום לשערוריה בינ-אומית, נסוגו ראשי האינטרנצ-יונל. הם נכנעו - אך לא בקלות. תחילה נוסח מיסמך, שתמך מראית-עין בפרס, אך לא באו-רן מהותי. הוא קרא לירדן להצ-רף למשא-ומתן - מבלי לאמר י חוסיין מייצג את העם הפלס-טיני, או שהדבר מונע את הש-תפות אש"ף. אולם הניסוח הת-

מותו של אדם

עמדו בסמוך לו, איש מהם לא נזעק לעזרתו. המתרחצים חששו, כנראה, להיכנס עמוק יותר, ולכן העדיפו לקרוא לעזרת אנשים מהחוף. בתמונה למעלה משמאל נראה איש מישמרי-הגבול אין לעבר המקום שבו הושכב הטובע, כשכידו מיכנייה-מצנן. תמונה זו צולמה בהפרש של עשר דקות מהראשונה. בתמונה למטה מימין נראה צוות-האמבולנס מגיש לאיש עזרה-ראשונה, אך ללא הועיל. בתמונה למטה משמאל נושא הצוות את גופתו מן המקום. מן הצילומים אפשר ללמוד כי בניגוד למה שהיה כתוב בעיתון, היה הטובע עדיין בחיים, כאשר הכחינו בו המתרחצים.

ועקת, "הצילו!" משכו את תשומת-ליבו של עמי בן-ארי, שעמד שבע שבער על המזח בחוף ימה של תל-אביב. הוא הכחין באדם טובע ומרחק כמה עשרות מטרים ממנו. יום קודם עבר בן-ארי ניתוח מסובך עיניו, ולכן לא יכוד היה לקפוץ לעזרת האיש. תחת זאת הפעיל את המצלמה שהיתה עימו. למחרת היום הוא נדהם לקרוא בעיתון כי "גופת זלמוני נמשתה אמש מוד חוף תל-אביב, בידו מתרחצים שהבחינו בגופה." וילדומיו של בן-ארי מוכיחים כי היריעה היתה מסולפת. בתמונה למעלה מימין נראה ראשו של הטובע במקום המסומן בחץ. למרות שהמתרחצים

